

[Holger Kristiansen.]

saa ved en Folkeafstemning et Kompromisforslag med 485 000 Stemmer mod 315 000, men heller ikke det System, der derved skabtes, er noget fuldkomment Monopol. Al Brændevin er vel nu beskattet, men de saakaldte Specialiteter er holdt udenfor Monopolet, ligesom Hjemmebrænderi ikke er ophørt. Den nye Ordning i Svejts vil maaske bringe Fremskridt, men kyndige Folk hævder, at Svejts kan ikke som Følge af denne Lov gælde for et Land befriet for Brændevin.

Endelig er der Rusland. Formaalet med Indførelse af Monopol her var aabenbart at skaffe Staten større Summer gennem den indirekte Beskatning; samtidig hævdedes det, at man tilsigtede moralske og hygiejniske Formaal, det russiske Folk skulde opdrages til en maadeholden Alkoholnydelse. Men mærkeligt nok, Monopolet, der skulde indføres progressivt, indførtes først i de Distrikter, hvor Forbruget var mindst, og en Kendsgerning er det, at Monopolet, saaledes som det er indført i hele Landet, har ikke bragt Forbruget ned, tværtimod er dette steget.

De Erfaringer, der saaledes i Europa er gjort med Hensyn til Monopolets Evne til at sætte Alkoholforbruget ned, er altsaa rent negative. Det er dette, som for ædruelighedsinteresserede virker advarende mod at indlade sig paa disse Eksperimenter. Dermod har vi her i Landet, som ogsaa andre Steder, gjort den Erfaring, at Restriktioner i Henseende til begrænset Fremstilling af Alkohol, begrænset Indførsel og stærkt begrænset Udskænkning fremmer Ædrueligheden.

Jeg skal saa til Slut tillade mig at gøre et Par politiske Bemærkninger.

Paa Sommerens Møder og i Oppositionens Presse lød det, som i Kor: Hvad har Regeringen gennemført af de store Valgløfter, de to Regeringspartier gav? Og Svaret lød saaledes ogsaa i Kor: Intet. De Dumheder, det altid er en yndet Sport at kunne angribe en Regering for, var udeblevet, saa maatte man søge andre Angrebsfelter, og det blev saa til voldsomme Angreb paa Regeringen for, hvad den ikke havde formaaet at føre igennem af politiske Mærkesager. Ja, saa ivrige var Venstres Ordførere i disse Angreb, at man maatte faa den Opfattelse, at Oppositionens Forargelse virkelig skyldtes den Omstændighed, at de store Mærkesager ikke var blevet gennemført, og en og anden moderat Tilhører kunde nok fristes til nu og da at knibe sig selv i Armen og spørge: Er det mig, der er

forstyrret, eller er det Taleren, der har placeret sig paa den forkerte Side? Nu er disse politiske Mærkesager paa ny til Forhandling her i Folketinget; Militærforslaget er i Udvalg, Jordforslagene forelagt og allerede næsten debatteret under Finanslovforhandlingen her, og Socialreformen foreligger nu som et samlet Hele. Disse tre store Sager er tilsammen et Udtryk for den nuværende Regerings Villie og Evne til politisk Fremskridt, og samtidig er de et Vidnesbyrd om den høje politiske Standard, hvortil vi her i Danmark er naaet. Tidens Løsning overalt i Verden, i den civiliserede Verden i hvert Fald, er militær, økonomisk og social Afrustning, det er de store Idealer, hvorfor der kæmpes alle Vegne med større eller mindre Held, og hvis Fremgang og Sejr betinger en rolig Udvikling og Fremdrift for alle Folk. Danmark ligger forrest i dette Arbejde, derfor ogsaa den forholdsvis rolige Tilstand her i Landet.

Det er jo nok saa tidt fremhævet og erkendt fra alle Sider, at vi har en god Sociallovgivning her i Landet, men fuldkommen er den ikke, den er splittet og stykkevis; nu søges den forenklet, gjort mere praktisk og samtidig mere retfærdig. Ved i Eftermiddags at sidde og høre paa den højtærede Socialministers Fremsettelse af dette store Lovkompleks maatte man faa det Indtryk — jeg fik det i hvert Fald —, at dette i Virkeligheden er genialt bygget op, og hvis det var en Doktordisputats, der var skrevet, er der ingen Tvivl om, at den højtærede Socialminister vilde være sikker paa Doktorgraden, maaske han senere kan blive udnævnt til titulær Doktor, som andre Politikere er blevet det. Det er ikke noget specielt socialistisk Forslag, men et storslaaet almenmenneskeligt humant Forsøg paa at faa Mennesker til at sikre sig i Sygdomstilfælde, for Invaliditet og Alderdom, at raade Bod paa uforskyldt Nød og Følgerne af Arbejdsløshed, uden at de paagældende derfor mister deres borgerlige Rettigheder.

Og Jordlovene, som jeg naturligvis ikke skal komme ind paa at tale om her — jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling ligesom alle Medlemmer, der har talt siden —, hvis denne Reform bliver gennemført, vil det betyde Selvstændighed for mange og Arbejde for flere. Der er i denne Forbindelse talt om den hellige Ejendomsret, der skulde krænkes ved disse Forslag, som om det var Formaalet at tage Jord fra Folk! Opgaven er tværtimod at give Jord til flere og flere, altsaa ikke en Forringelse eller Inddragning af Ejendomsretten, men en Udvidelse deraf. Giv Menne-